

her. Jeg nævnede lejlighedsvis før, at der var Forslag om under visse Forhold at lægge en særlig Afgift, en Afgift paa 1 à $1\frac{1}{2}$ pCt., paa de Lensejendomme, som ikke maatte fremkomme til Afløsning. Selv om det muligvis kunde være lovmedholdeligt, og Rigsdagen muligvis kunde vedtage det, vil det alligevel for mig staa som et Skridt i en afgjort urigtig Retning, nemlig et Skridt i Retning af paa ny at give sig til at lave forskelligartede Beskatningsformer for den danske Jord.

Jeg kommer her tilbage til det, jeg lejlighedsvis berørte før: Spørgsmaalet om Ekspropriation. Jeg forstaar ikke den Debat, der har været ført om Ekspropriationsgrundlaget her. At vi efter min Mening ikke har nogen Trang til Ekspropriation i Landdistrikterne, skal jeg ikke opholde mig ved, det har jeg jo begrundet; men det, jeg vil tale om, er Spørgsmaalet om periodiske eller ikke periodiske Omvurderinger af Ejendommene i Forbindelse med Ekspropriation. Jeg begriber nu ikke, hvorfor der skal være særlige Omvurderinger for den Art Ejendomme. Vi har jo en Ejendomsskyldlov, som fastsætter bestemte Vurderingsperioder. Nu er man fra visse Sider ikke tilfreds med Ejendomsskylden, og saa vil man have den afløst af en Jordskyld. Ja, men der skal vel ogsaa være visse Vurderingsperioder; jeg kan ikke tænke mig andet, det maa være nødvendigt under en eller anden Form. Men hvorfor i Alverden ikke benytte de samme Vurderingsperioder for begge Dele, saa opnaar vi Opfyldelsen af det ganske simple Grundkrav, jeg har ment det rigtigt at stille, nemlig at Vurderingen, Grundlaget skal være ens for alle Afgifter af fast Ejendom! Jeg forstaar f. Eks. ikke Meningen i, at vi skulde have en Jordvurdering, hvorefter en Mand skal betale sin Skat, og at vi samtidig skulde staa med en anden Jordvurdering, hvorefter han skal betale sine Renter til Staten. Tror ikke de ærede Medlemmer, at det bliver en lille Smule for indiviklet? Var det ikke meget nemmere at tage den samme Jordvurdering? Og jeg forstaar ikke, hvorfor vi skulde staa med en tredje Jordvurdering, som muligvis kunde tjene som Grundlag for Ekspropriationen. Bortset fra Spørgsmaalet om Ekspropriationens Berettigelse eller Ikke-Berettigelse vil jeg bemærke, at det forekommer mig ganske umuligt at benytte periodiske Vurderinger som Grundlag for en Ekspropriation; om det bliver, skal vi sige: 3-aarige, 5-aarige eller 10-aarige Perioder, interesserer mig i

Øjeblikket ikke, det kan vi tales ved om. Men altsaa, vi staa med periodiske Vurderinger af Landets Jord, eventuelt Bygninger, til Ejendomsskyld, Jordskyld eller hvad Talen nu er om. Lad os sige, at en saadan Vurdering er foretaget i Dag, og den skal foretages paa ny om 5 Aar. Det er muligt, at denne Vurdering er foretaget saaledes, at Manden i Dag kan være tjent med — for vi skal ogsaa gøre Ret mod ham, som hidtil har besiddet Ejendommen — at afstaa sin Ejendom til den Vurderingspris. Men at tænke sig, at denne Vurdering, som vi har foretaget i Dag, skulde være Grundlaget for, at Staten tilegner sig hans Ejendom gennem Ekspropriation f. Eks. om tre Aar, er lige hen i det blaa. Vi ved alle, at i de sidste Tider har Konjunkturerne svinget hurtigt, men selv under normale Forhold er der sikkert ingen, som, naar de tænker over Sagen, vil hævde, at en Vurdering af den faste Ejendom i Dag skal være Grundlag for Ekspropriation i den kommende Vurderingsperiode, hvor lang eller hvor kort denne er. Det forekommer mig aldeles urimeligt, at en Ekspropriation som Grundlag skulde have en Vurdering, som er periodisk. Hvis vi vil opfylde Grundlovens Bud og ikke vil give Manden hverken for meget eller for lidt — det kan jo gaa i begge Retninger: hvis der er nedadgaaende Konjunkturer vilde Manden faa mere for sin Ejendom, end den var værd i Øjeblikket, og under stigende Konjunkturer vilde han ikke kunne være tjent med, at den Værdi, som er sat i Dag, skal tjene som Ekspropriationsgrundlag f. Eks. om 3 Aar —, forekommer det mig, at vi, hvilken Side man end ser det fra, fra Statens, Ejerens eller Brugerens Side, maa komme til det Resultat, at Grundlaget for en Ekspropriation nødvendigvis maa være en Vurdering, der foregaar netop med denne Ekspropriation for Øje og paa samme Tidspunkt, paa hvilket Ekspropriationen skal finde Sted.

Vi har haft en Husmandslov fra 1899, fornyet til forskellige Tider og forbedret til forskellige Tider. Jeg har fulgt denne Sag med Interesse fra den første Dag, maaske til Dels paa Grund af, at det var mit første Hverv i det offentlige Tjeneste at være Sekretær i den Landbokommission, fra hvilken det første Lovforslag fremgik. Da vi begyndte med denne Husmandslovgivning, var det et meget betydeligt Fremskridt fra intet at have haft; men vi var alle klare over, at efter som Tiden